

Full diocesà

2 de febrer del 2025

p6 —800 anys del Càntic de les criatures de sant Francesc d'Assís

p7 —El concurs bíblic arriba a la seva 40a edició

Pelegrins i sembradors d'esperança

Avui 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor, és la XXIX Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Enguany el lema és «Pelegrins i sembradors d'esperança». Aquesta jornada anual se centra en les persones que, a través de la consagració, dediquen del tot la seva vida a Crist.

Aquesta iniciativa destaca la bellesa de les vocacions de les persones consagrades, una qualitat que neix de les alegres notícies que porten i transmeten. En el marc de l'Any Jubilar, l'Església crida totes les persones a ser «pelegrins i sembradors d'esperança».

Així, el missatge de la Jornada de la Vida Consagrada presenta aquestes persones com a estendards d'aquest pele-

grinatge de tots els batejats que, al seu torn, escampen llavors d'esperança en el seu camí. Durant la jornada de l'any passat, el papa Francesc va destacar la paciència dels consagrats en la seva espera diària en Crist i animà a observar aquesta virtut. També subratllà els «cors joves» dels consagrats, que no desisteixen en la seva espera ni es rendeixen en el camí de l'esperança.

Els actes a la nostra diòcesi seran els següents: avui diumenge a dos quarts de dotze del migdia, missa a la catedral presidida pel nostre bisbe. El diumenge dia 16, a les cinc de la tarda, trobada de religiosos i religioses a Manresa, a la Cova de Sant Ignasi.

«Els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor»

La Presentació del Senyor

Lectura de la profecia de Malaquies

Això diu el Senyor: «Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu, i tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, l'àngel de l'aliança que desitgeu, entrarà al seu temple». Ja ve, diu el Senyor de l'univers. Qui resistirà el dia de la seva arribada? Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinarà com la plata, i l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblació digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics.

(3,1-4)

Salm responsorial

El Senyor és el rei de la glòria.

[23]

Lectura de la carta als cristians hebreus

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida. Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

(2,14-18)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació d'ells, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici «un parell de tórtres o dos colomins», com diu la Llei del Senyor. Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no

moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir amb ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble». El seu pare i la seva mare estaven meravellats d'això que es deia d'ell. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: «Aquest noi serà mortiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima; així es revelaran els sentiments amagats als cors de molts». Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat viuda fins aleshores, als vuitanta-quatre anys. Mai no es movia del temple, dedicada nit i dia al culte de Déu amb dejunis i oracions. Ella, doncs, que es trobava allà a la mateixa hora, donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida. Quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

(2,22-40)

«Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles»

Festa de la Presentació del Senyor

Andrey Castrillón, prev.

Fa quaranta dies celebràvem el misteri de Nadal, i avui l'evangelí de Lluc ens ofereix un altre relat de la infància de Jesús que connecta amb el seu significat profund. Aquest passatge emfatitza, una vegada més, que Jesús és el Messies esperat, ara presentat al temple pels seus pares, Maria i Josep. El testimoni de Simeó i Anna, justos davant de Déu i del poble, proclama amb certesa que la salvació ve d'aquest infant. Les seves paraules i profecies són una confirmació solemne del paper únic de Jesús en la història de la salvació.

A més, el relat posa en relleu la senzillesa i humilitat de la seva família. L'ofrena prescrita per la Llei, que Maria i Josep presenten al temple, és la pròpia dels pobres: dos colomins. Lluc posa l'accent en aquesta pobresa, que marca els inicis de la vida de Jesús i alhora reflecteix la seva identificació constant amb els més necessitats durant el seu ministeri.

L'evangelí també ressalta l'obediència de Maria i Josep a la Llei del Senyor. Aquesta actitud de fidelitat a la voluntat divina no posa condicions ni objeccions. Aquesta mateixa obediència es reflectirà en Jesús, que en la seva vida «oculta» i posteriorment en el seu ministeri mostrarà un exemple perfecte de la seva disposició a complir els designis del Pare.

Ser testimonis fidels de Jesús, font de salvació i llum per a tots els pobles, és el missatge central de l'evangelí d'avui. Viure amb senzillesa i obediència a la voluntat del Senyor és el distintiu essencial de la nostra identitat cristiana. En Jesús descobrim la llum que il·lumina les nostres foscores i transforma la nostra vida. Aquesta llum, present en el nostre dia a dia, ha de ser visible per als altres, com a signe concret de l'amor i la presència de Déu al món.

La imatge

Maria i Josep porten Jesús al temple. Els pares aconsegueixen un precepte legal i fan l'ofrena. Simeó, un home just, quan veu Jesús, el reconeix com la llum que il·luminarà les nacions, símbol de la revelació divina i la promesa complerta. La profecia de Simeó sobre el dolor de Maria prefigura el sacrifici de Jesús, mostrant que la redempció vindrà a través del sofriment.

Simeó rep Jesús al temple (1631).
Rembrandt

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

3 dilluns

— Sant Blai, bisbe i mr.
— Sant Òscar (Anscari), bisbe
He 11,32-40 / Salm 30 / Mc 5,1-20

4 dimarts

— Santa Joana de Valois
He 12,1-4 / Salm 21 / Mc 5,21-43

5 dimecres

— Santa Calamanda, patrona de Calaf
— Santa Àgueda (o Àgata), vg. mr.
He 12,4-7.11-15 / Salm 102 /
Mc 6,1-6

6 dijous

El Santíssim Misteri de Cervera
— Santa Dorotea, vg. Mr.
— Sant Pau Miki i companys mrs.
He 12,18-19.21-24 / Salm 47 /
Mc 6,7-13

7 divendres

— Sant Ricard, rei
Beat Pius IX, papa
He 13,1-8 / Salm 26 / Mc 6,14-29

8 dissabte

— Santa Josefina Bakita, rel.
— Sant Jeroni Emiliani, fund.
He 13,15-17.20-21 / Salm 22 /
Mc 6,30-34

9 diumenge V de durant l'Any / Cicle C

Col·lecta de la campanya contra la fam en el món
Is 6,1-2a.3-8 / Salm 137 / 1C 15,1-11 /
Lc 5,1-11

Compartir és la nostra major riquesa

Diumenge vinent, 66a campanya de Mans Unides contra la fam

El pròxim diumenge és la jornada nacional de Mans Unides. Totes les col·lectes aniran dedicades a aquesta campanya. El divendres, el dia 7 és la jornada del dejuni voluntari, per tal d'oferir el fruit de la renúncia a la campanya.

El lema de Mans Unides per a enguany vol fer reflexionar sobre la «prosperitat per a erradicar la pobresa, la fam i la desigualtat». Es redefineix la prosperitat com un compromís compartit, en què el benestar individual va intrínsecament lligat al

benestar de tots els qui formem part de la nostra comunitat i tenint en compte que cal cuidar la casa comuna, el nostre planeta. Perquè la nostra prosperitat personal manca de significat si els qui ens envolten pateixen. Mirem de compartir la nostra prosperitat en totes les dimensions: la personal, l'econòmica, la familiar i la social. Mans Unides fa seixanta-sis anys que treballa perquè tothom tingui una vida digna.

La prosperitat compartida

La prosperitat compartida posa les persones, especialment les més pobres i excloses, al centre de l'economia i les polítiques socials. Es basa en la justícia i la solidaritat. Però la prosperitat no és una acumulació indefinida de béns materials. Per a molts, la veritable prosperitat s'oposa a la vulnerabilitat, a la tristesa i a l'arracament. Es reflecteix en la qualitat de les nostres vides; en l'accés a l'aigua, a l'aliment, a l'habitatge, a la salut, a l'educació, a la satisfacció amb la nostra feina, a un treball digne; en l'enriquiment de les nostres relacions; en la felicitat de les nostres famílies; en el sentiment de pertinença i plena participació en la vida de la nostra societat; en el gaudi d'un medi ambient sa. I compartir aquesta prosperitat, aquesta capacitat de desenvolupar-nos sense exclusió, no és una alternativa, sinó un deure: la tasca més urgent de la nostra època.

La prosperitat compartida és una aspiració que permetria a la humanitat de superar l'actual crisi mediambiental, econòmica i social en la qual està im-

mergida. Es tracta d'avançar en comú, impulsant el desenvolupament integral i sostenible de tothom.

L'«Economia de Francesc», un ideal per a «compartir la prosperitat»

Si volem promoure la prosperitat compartida, creant condicions perquè els drets siguin reals, de manera especial i prioritària per als qui sofreixen exclusió, necessitem un camí cap a una economia al servei de les persones. Aquesta alternativa és la que el papa Francesc ens proposa, anomenada «Economia de Francesc», inspirada en la vida de sant Francesc d'Assís. La seva rellevància radica en diferents raons: consolidar la vida digna de tota la humanitat; situar els descartats, homes i dones, al bell mig de la realitat socioeconòmica, i fomentar una «cultura del trobament», respectuosa amb les particularitats de cada poble.

La proposta parteix de la convicció que la prosperitat, com a eix i aspiració de les nostres societats, no pot ser per a uns pocs privilegiats ni sotmetre's en la destrucció ecològica. Necessitem un sentiment renovat de major compromís amb la justícia, en un món on els recursos són limitats. Es tracta concretament d'una economia de: pau i cura; promoció del treball digne; preservació de cultures, tradicions i recursos naturals; lluita contra la misèria i la desigualtat; respecte per l'ètica i oberta a la transcendència; alegria i benestar compartit, perquè la felicitat no compartida és incompleta.

L'«Economia de Francesc» entre les comunitats més empobrides del planeta

El Sud global és sens dubte el lloc on aquesta «Economia de Francesc» es

fa més necessària. Aquí, Mans Unides col·labora amb comunitats vulnerables per a donar suport a projectes vitals que milloren les condicions de vida de la gent respectant el seu entorn i cultura. Aquest model de desenvolupament local es construeix des de la realitat de cada comunitat, respectant les seves particularitats i prioritzant el seu benestar.

Entre les moltes possibilitats que ofereixen les diferents alternatives, n'hi ha una que sabem que té una gran representativitat en les comunitats més empobrides. Es tracta de les cooperatives. Aquest és l'Any Internacional de les Cooperatives, amb el lema «Les cooperatives construeixen un món millor». A nivell global, el cooperativisme implica més del 12% de la població mundial en els tres milions de cooperatives que existeixen en el món, que ocupen el 10% de la població treballadora.

«Economia social» en els ODS

Els ODS es presenten com un pla per a les persones, la pau i la prosperitat, amb un rotund compromís de la comunitat internacional per a assegurar una prosperitat que millori les vides i les perspectives de les persones a tot el món. Així diu: «Aspirem a un món sense pobresa, fam, malalties ni privacions, on totes les formes de vida puguin prosperar; on es respectin les races, l'origen ètnic i la diversitat cultural i on existeixi igualtat d'oportunitats perquè pugui realitzar-se plenament el potencial humà i així contribuir a una prosperitat compartida.»

Aquesta aspiració té un referent en l'«Economia social», que integra el moviment de l'«Economia de Fran-

cesc» i que es caracteritza per la primacia de la persona sobre el capital, l'equitat com a igualtat d'oportunitats, el treball digne per a tot ésser humà, el respecte del medi ambient i el progrés dins el marc de la cooperació, de les relacions comercials justes i de la prioritat del local sobre el global.

Alguns reptes de Mans Unides

En els dos àmbits principals en què Mans Unides desenvolupa la seva tasca, l'Educació per al Desenvolupament i els Projectes de Cooperació, podem assumir el moviment de l'«Economia de Francesc» com a adequat per a treballar a favor d'una prosperitat compartida que ajudi a erradicar la fam, la pobresa i la desigualtat en el món.

Projectes a finançar per la delegació de Mans Unides del nostre bisbat l'any 2025

Accés a l'aigua potable i sanejament a Sokodé (Togo)

Import: 103.783,00 euros.

Responsables: pare Jean Piontek, sacerdot diocesà, i Organisation de la Charité pour un Développement intégral-sokodé.

Millora de la capacitat tècnica i productiva d'agricultors en 10 pobles de Muratganj (Índia).

Import: 43.169,00 euros.

Responsables: fra Sebastian (babu) Francis, sacerdot diocesà, i Diocesan Development & Welfare Society.

Inaugurat a Assís el vuitè centenari del Càntic de les Criatures

Redacció

L'11 de gener es va inaugurar oficialment a la ciutat italiana d'Assís el vuitè centenari del Càntic de les Criatures, composició escrita per Francesc d'Assís l'any 1225 com a lloança de la creació. El santuari de Sant Damià va ser l'escenari escollit per a l'obertura d'aquest any commemoratiu, que subratlla el missatge profund d'aquest poema.

En un comunicat de l'Orde Franciscà es recorda que «celebrar el centenari del Càntic de les Criatures ens porta a un canvi radical en la nostra relació amb la creació, que consisteix a substituir la possessió per la cura de la nostra casa comuna».

Lloat siguis per tota criatura, Senyor,
i en especial lloat pel germà Sol,
que il·lumina, i obre el dia, i és bonic en la seva esplendor,
i porta pel cel notícia del seu autor.

I per la germana Lluna, de blanca llum menor,
i les estrelles clares, que el teu poder va crear,
tan netes, tan boniques, tan vives com són,
i brillen al cel: lloat el Senyor!

I pel germà vent, i per l'aire i el núvol,
i el serè i per tot temps, pels quals
a les criatures dones sosteniment: lloat el Senyor!

I per la germana aigua, preciosa en el seu candor,
que és útil, casta, humil: lloat el Senyor!

Pel germà foc, que il·lumina en anar-se'n el Sol,
i és fort, bonic, alegre: lloat el Senyor!

I per la germana terra, que és tota benedicció,
la germana mare terra, que dona en tota ocasió
les herbes i els fruits i flors de color,
i ens sustenta i regeix: lloat el Senyor!

I pels qui perdonen i aguanten pel teu amor
els mals corporals i l'atribolament:
feliços els qui pateixen en pau amb el dolor,
perquè els arriba el temps de la consolació!

I per la germana mort: lloat el Senyor!
Cap vivent no escapa de la seva persecució;
ai si en pecat greu sorprèn el pecador!
Benaürats els qui compleixen la voluntat de Déu!
No tastaran la mort de la condemnació!
Serviu-lo amb tendresa i humil cor.
Agraïu els seus dons, canteu la seva creació.
Criatures totes, lloeu el Senyor.

Amén.

El concurs bíblic arriba a la 40a edició

Redacció

El Concurs Bíblic va néixer l'any 1986 en el Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya a la ciutat de Terrassa.

La seva finalitat, des dels seus inicis, ha estat oferir una eina evangelitzadora per a ajudar mestres i professors en l'àmbit educatiu (escola concertada i escola pública), així com els catequistes en les parròquies, facilitant el contacte amb la Bíblia.

Al llarg de les trenta-nou edicions realitzades fins al moment, hi han participat més de 1.500.000 infants i adolescents, amb participants de 13.632 centres educatius concertats i públics i 40 centres catequètics de parròquies. Amb la voluntat de donar continuïtat a aquesta plataforma al servei dels infants, adolescents i joves, s'ha iniciat una nova etapa en el Concurs Bíblic. El

Concurs continua formant part de la Federació de Cristians de Catalunya i la gestió directa s'assumeix des d'un Consell Director i un Consell Executiu, coordinats des de la Comissió diocesana de Formació del bisbat de Terrassa.

El nou Concurs Bíblic manté les tres modalitats existents fins ara, però en aquesta edició més delimitades: infantil/primària (3r-6è), adolescents/ESO i universitari, i el seu llançament es fa coincidir amb la celebració de la Setmana de la Bíblia (26 de gener- 1 de febrer), tenint també en compte la celebració de l'any jubilar decretat pel papa Francesc amb el lema «Pelegrins d'esperança».

A partir del lema del Diumenge de la Paraula —«Confio en la teva Paraula», extret del Salm 119, 74—, el Consell Executiu ha preparat el material de treball per a cada una de les modalitats amb el text de reflexió de Mt 8,5-13, la guarició del criat d'un centurió romà, i el lema d'aquesta convocatòria «El diàleg donarà els seus fruits».

El concurs (vegeu les bases de participació) es podrà realitzar en els centres educatius i parròquies durant els mesos de febrer, març i abril. La valoració es farà a finals d'abril i principis de maig, i el lliurament de premis, durant el mes de maig, en un acte públic que es donarà a conèixer oportunament. Tota la informació es troba a www.concursbiblic.com

El llibre

El Mestre que acompanya

Eugeni Rodríguez

Editorial Lleonard Muntaner
90 pp. / 9,50 euros

En la carta encíclica *Laudato si'* el papa Francesc afirma: «L'educació serà ineficaç i els seus esforços seran estèrils si no procura també difondre un nou paradigma sobre l'ésser humà, la vida, la societat i la relació amb la natura.»

El volum pretén descobrir el repte i el nou model que tenen els mestres i professors que acompanyen els alumnes a ser persones responsables en una societat canviant. Cada vegada es fa més palesa la necessitat d'acompanyar espiritualment els adolescents i joves. Les escoles no ho poden obviar. Han de donar resposta a aquest gran desafiament.

Volem escoles amb excel·lència educativa, però també amb una educació integral que abasti totes les dimensions de la persona: la intel·lectual, la física, l'afectiva i l'espiritual.

Els consagrats, sembradors d'esperança

Romà Casanova, bisbe de Vic

Al llarg dels segles en el si de l'Església han sorgit persones que, amb un desig de lliurar-se més intensament al Senyor, han constituït comunitats fraternals amb carismes diversos. Són els ordes, congregacions i instituts religiosos, així com també formes de consagració laicals. Tots ells, en camps diversos, fruit de la inspiració de l'Esperit Sant, es poden aglutinar en dues formes de vida: la contemplativa i l'apostòlica; encara que l'aspecte contemplatiu de pregària i vida reglada sempre ha de ser present en tota vida consagrada, així com tampoc no hi pot mancar l'aspecte apostòlic.

El nostre bisbat és ric en presència de la vida consagrada, tot i que va minvant

El nostre bisbat és ric de presència religiosa, tot i que va minvant per la manca de fe en el nostre poble. A més, som una Església gran bressol de congregacions religioses en el segle XIX i principis del XX. Amb motiu de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, que se celebra el 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor, és un deure de justícia agrair al Senyor el testimoniatge de les persones consagrades en tants llocs al llarg dels anys. Les obres de servei, tant en el camp de l'educació, com en el de la sanitat i l'assistencial, així com en el de la pregària en el

silenci del claustre i en el del servei a les parròquies i a la societat, han de ser ponderades com una sembra d'esperança en el cor de moltíssima gent.

Estem celebrant el Jubileu del 2025 i, per indicació del Sant Pare, el tema de l'esperança ha de fer-se present tot aquest any de manera especial. Per això és bo que mirem el testimoniatge propi de la vida consagrada des de la perspectiva d'aquesta virtut teològica, tan necessària en el nostre món. De fet, els religiosos i religioses en raó de la seva consagració a Déu, per mitjà dels vots evangèlics de pobresa, castedat i obediència, són enmig de la societat testimonis d'esperança. La seva mateixa existència ja parla d'esperança. Perquè, ¿quin sentit té la seva opció de lliurar-se al Senyor, per al servei dels germans, per mitjà dels vots evangèlics, sinó manifestar l'absolutesa de l'amor a Déu i al seu Regne? La vida d'especial consagració fa present avui la nostra esperança: quan Déu serà tot per a tots. Els religiosos són com els ametllers que, arriscant els seus fruits, anuncien la primavera abans que hagi arribat. Certament, la vida consagrada és risc i aventura, amb la certesa que *l'esperança no pot defraudar ningú, perquè l'amor de Déu ha estat vessat en els nostres cors per l'Esperit Sant que ens ha estat donat* (Rm 5,5).

